

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego ustalono następujący stan faktyczny:

P. J. i M. W. (1) są znajomymi. W pewnym momencie postanowili dokonywać razem kradzieży linii energetycznych i lamp oświetleniowych. W efekcie w bliżej nieustalonym dniu jesieni 2013 r. w miejscowości K. zabrali 4-żyłowe przewody napowietrznej linii energetycznej o łącznej długości 2.256 metrów i 14 sztuk lamp oświetleniowych o łącznej wartości 7.988,80 złotych, a w okresie od dnia 1 listopada 2014 r. do dnia 2 listopada 2014 r. zabrali 4-żyłowe przewody linii energetycznej o łącznej długości 1.584 metry i 9 sztuk lamp oświetleniowych o łącznej wartości 5443,20 złotych. W obu przypadkach doszło do tego na terenie obiektu należącego do A. (...), która poniosła w związku z tym straty w łącznej kwocie 13.432 złote.

Następnie P. J. i M. W. (1) w okresie od dnia 18 marca 2015 r. do dnia 17 kwietnia 2015 r. w miejscowości S. zabrali przewody energetyczne typu AL. 4x16 mm² o łącznej długości 20 mb i wartości 581,42 złotych, w okresie od dnia 24 kwietnia 2015 r. do dnia 26 kwietnia 2015 r. w miejscowości K. zabrali przewody energetyczne typu AL. 35 mm² o łącznej długości 1.000 mb i wartości 6.538,70 złotych, a w nocy z 18 maja 2015 r. na 19 maja 2015 r. w miejscowości T. zabrali przewody energetyczne typu (...) 25 mm² o łącznej długości 80 mb i wartości 425 złotych. Za każdym razem przewody te pochodziły z czynnej linii energetycznej niskiego napięcia, należącej do (...) S.A. Oddział w P., a ich brak spowodował zakłócenie jej działania. Łączne straty wyniosły 7.545,12 złotych.

W dniu 9 listopada 2014 r. P. J. i nieustalona osoba udali się do zakładu (...) znajdującego się przy ul. (...) w Z., a następnie z garażu, do którego dostali się po przecięciu zabezpieczającej go kłódki, zabrali pojemnik z blachy kwasowej przeznaczony do artykułów spożywczych o wartości 50 złotych. Ponadto ze stojaka na butle gazowe, po wcześniejszym przecięciu zabezpieczającej go kłódki, zabrali cztery pełne butle gazowe koloru fioletowego o wadze 11 kg każda z napisem (...), które posiadały syfon umożliwiający ich montaż na wózkach widłowych o łącznej wartości 400 złotych. Następnie sprzedali wskazany pojemnik na skupie złomu.

W dniu 10 czerwca 2015 r. M. W. (1) i P. J. zostali zatrzymani i przeprowadzono z nimi szereg czynności procesowych. W szczególności przeprowadzono wizję lokalną, podczas której wskazali miejsca, gdzie dopuszczali się tych zachowań. Czynny popełnione na szkodę A. (...) i (...) S.A. Oddział w P. zostały popełnione w ten sposób, że M. W. (1) był kierowcą samochodu, którym udawali się na miejsce kradzieży i przewozili przewody i lampy, które odcinał i demontował P. J.. Następnie sprzedali je na skupie złomu.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie: protokołu oględzin miejsca (k.5-7v, 75-77, 306-307, 328-329v), materiału poglądowego (k.29-37, 92-101, 154-167, 189-194, 204-208, 214-218, 242-243, 287, 315-318, 332-338), protokołu oględzin rzeczy (k.106-107, 211-213), protokołów zatrzymania osoby (k.113-113v, 116-116v), protokołów wizji lokalnej (k.139-141v, k.142-148v), protokołów oględzin miejsca (k.187-188v, 200-202), protokołu zatrzymania rzeczy (k.197-199), pisma (k.322, 356-357), zeznań świadka M. D. (k.3-4v), zeznań świadka P. S. (k.13v-14, 58v), zeznań świadka S. B. (k.41v-42), zeznań świadka M. B. (k.49v-50), zeznań świadka T. K. (k.51v-52), zeznań świadka L. K. (k.53v), zeznań świadka W. M. (k.55v), zeznań świadka A. R. (k.72-72v, 85v), zeznań świadka W. W. (k.88v-89), zeznań świadka C. W. (k.184v-185, 195v, 353v), zeznań świadka K. F. (k.303v-304), zeznań świadka J. W. (k.326v-327), zeznań świadka M. N. (1) (k.360v), wyjaśnień oskarżonego P. J. (k.129v-130, 377) i wyjaśnień oskarżonego M. W. (1) (k.381).

Przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym oskarżony P. J. (k.129v-130) oświadczył, że przyznaje się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Jak wyjaśnił na jesieni 2014 r., daty dokładnej nie pamięta, wspólnie z P. K., zamieszkałym w Z., który obecnie siedzi w pace. Dokonali kradzieży pojemnika miedzianego i czterech butli gazowych z terenu firmy (...) w Z.. Dostali się tam przeskakując przez ogrodzenie od strony U. (...). Pojemnik

miedziany był w garażu, gdzie dostali się po przecięciu kłódki, a butle były w klatce na butle. Tam również dostali się przecinając kłódkę. Byli tam tylko we dwóch, a inicjatorem tego był P. K.. Poszli tam tylko po tę miskę, bo P. K. był tam wcześniej i widział ją w garażu. Butle były niedaleko na stojaku, więc postanowili je przy okazji wziąć. Miskę zawiózł z P. K. na skup złomu w miejscowości K. pod Ł.. Tam nikt nie pytał, skąd ją mają. Nie wie, ile pieniędzy za nią dostali. Butli tam nie zawozili i nie wie, co dokładnie zrobił z nimi P. K. i ile pieniędzy za nie dostał. Za tę robotę dostał od P. K. 100 złotych. Innych kradzieży z nim nie dokonywał. Myśli, że jest w stanie wskazać miejsce, skąd ukradli te rzeczy.

Ponownie **przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym oskarżony P. J. (k.377)** oświadczył, że przyznaje się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Jak wyjaśnił, na jesieni 2014 r., daty dokładnie nie pamięta, dokonał kradzieży pojemnika miedzianego i czterech butli gazowych z terenu firmy (...). Kradzieży tej dokonał z drugą osobą. Wcześniej podał, że był to P. K., ale jego z nim nie było. Często posługiwał się jego danymi, kiedy oddawał elementy metalowe na złomowisku, dlatego podał, że był z nim. Tak naprawdę to nie pamięta, kim była osoba, z którą dokonał tych kradzieży. Z tego, co pamięta, to na teren firmy dostali się przez ogrodzenie przy U. (...) w Z.. Miska miedziana była w garażu, a butle gazowe w stojaku. Miskę sprzedął na skupie złomu w miejscowości K. pod Ł., posługując się danymi P. K.. Tam nikt nie pytał, skąd ją ma. Nie pamięta, co zrobił z butlami gazowymi. Dokonywał również kradzieży przewodów aluminiowych i lamp oświetleniowych z terenu dawnego fortu niedaleko miejscowości N. wspólnie z M. W. (1). Nie pamięta, kiedy dokładnie to było, jak również ile tych lamp i przewodów łącznie zabrali. Wspólnie z nim dokonywał również kradzieży przewodów aluminiowych na terenie gminy N.. Jedno z tych miejsc wskazał podczas wizji lokalnej z policjantami w miejscowości K.. Nazw pozostałych miejscowości nie zna. To M. W. (1) prowadził samochód, a on był jedynie pasażerem. Poza tym kradzieży zawsze dokonywali w porze nocnej. Skradzione przewody zawozili na skup złomu w miejscowości K. pod Ł., gdzie posługiwali się danymi P. K.. Tam nikt nie pytał, skąd je mają.

Ponownie **przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym oskarżony M. W. (1) (k.381)** oświadczył, że przyznaje się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wspólnie z P. J. dokonali kradzieży lamp oświetleniowych i przewodów energetycznych z terenu fortu znajdującego się niedaleko miejscowości N. oraz na terenie gminy N.. Nie pamięta, kiedy dokładnie to było oraz ile łącznie lamp i przewodów zabrali. Z reguły przewody zabierali ze słupów, które znajdowały się przy opuszczonych zabudowaniach. Następnie sprzedawali je na skupie złomu w miejscowości K. na nazwisko P. K.. Tam nikt nie pytał, skąd mają te przewody. On był kierowcą, a do tych kradzieży namawiał go P. J.. Zawsze był tylko z nim. Po okazaniu protokołu eksperymentu procesowego potwierdził wskazane przez niego miejsca, w których dokonywali kradzieży z P. J.. Z wyjątkiem lokalizacji w miejscowości T., która została przez niego wskazana nieprawidłowo. Później sam udał się w to miejsce i po rozmowie z mieszkańcami okazało się, że we wskazanym przez niego miejscu nie było żadnej kradzieży.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego wina oskarżonych P. J. i M. W. (1), jak również okoliczności popełnienia zarzucanych im czynów nie budzą żadnych wątpliwości.

Sąd dał w całości wiarę wyjaśnieniom **oskarżonych P. J. (k.129v-130, 377)** i **M. W. (1) (k.381)**, którzy świadomie i dobrowolnie przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów, przedstawiając sposób ich popełnienia, w tym podział ról. Do popełniania tych przestępstw dochodziło bowiem tak, że oskarżony M. W. (1) był kierowcą samochodu, którym udawali się na miejsce kradzieży i przewozili przewody i lampy, których odcięcia i demontażu dokonywał oskarżony P. J.. Tym samym każdy z nich miał swój udział w dokonaniu tych czynów, bez którego popełnienie przestępstw było by niemożliwe. Ponadto podnieść należy, że oskarżeni P. J. i M. W. (1) podczas wizji lokalnej wskazali miejsca, w których dokonali kradzieży, opisując w jaki sposób do tego doszło. Sąd dostrzegł pewną rozbieżność w wyjaśnieniach oskarżonego M. W. (1), dotyczącą kradzieży zaistniałej w miejscowości T., jednak wobec przyznania się do popełnienia zarzucanych mu czynów, jak również usilnego dążenia jego i reprezentującego go obrońcy do zakończenia postępowania w sposób konsensualny, kiedy podczas dwóch terminów posiedzeń w tym przedmiocie nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń co do swojego sprawstwa, kar i innych orzeczeń, podtrzymując swoje stanowisko, uznano że okoliczności niniejszej sprawy nie budzą żadnych wątpliwości. Tym bardziej, że oskarżony

M. W. (1) był jedynie kierowcą i jechał w miejsca wskazane przez oskarżonego P. J., mogąc dokładnie nie wiedzieć, gdzie się znajduje. Ponadto kradzieży dopuszczali się w najpewniej po zmroku. Wskazując na brak wątpliwości Sąd miał na uwadze także rodzaj, ilość i wartość skradzionych rzeczy, która nie była kwestionowana i nie budziła żadnych zastrzeżeń.

Jako spójne, logiczne i zgodne z rzeczywistością należało uznać **zeznania świadków M. D. (k.3-4v), P. S. (k.13v-14, 58v), S. B. (k.41v-42), M. B. (k.49v-50), T. K. (k.51v-52), L. K. (k.53v) i W. M. (k.55v)**. Świadkowie M. D. i S. B. byli pracownikami firmy ochraniającej mienie należące do A. (...), którzy stwierdzili kradzież, dokładnie opisując swoje spostrzeżenia i nie będąc w stanie wskazać sprawców. Ponadto odnotowali, że wcześniej doszło już do podobnej sytuacji. Świadkowie M. B., T. K., L. K. i W. M. wykonywali te same czynności i słyszeli od nich o tym zdarzeniu, potwierdzając uprzednią kradzież. Z kolei świadek P. S. złożył zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa w imieniu A. (...), skrupulatnie wymieniając wszystkie kradzieże i dokładnie wyliczając, co zostało zabrane i jaką przedstawiało wartość. Zarówno ilość tych rzeczy i wysokość strat nie była podważana i nie budziła zastrzeżeń. Oskarżeni P. J. i M. W. (1) nie byli im znani, przeto Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich relacji.

Wątpliwości nie budziły również **zeznania świadków C. W. (k.184v-185, 195v, 353v), K. F. (k.303v-304), J. W. (k.326v-327) i M. N. (1) (k.360v)**. Świadek C. W. ujawnił kradzież w miejscowości S. i wyczerpująco opisał swoje spostrzeżenia. Wysokość strat wskazał następnie świadek M. N. (2). Podobnie było w przypadku świadka K. F. i J. W., którzy odnotowali takie zdarzenia odpowiednio w miejscowości K. P. i T., dokładnie wskazując rzeczy, które zabrano i w przybliżeniu wysokość strat. Ta ostatecznie została wskazana w piśmie (...) S.A. Oddział w P.. Świadkowie C. W., K. F., J. W. i M. N. (3) nie byli w stanie wypowiedzieć się na temat sprawców tych kradzieży. Biorąc pod uwagę, że nie znali oskarżonych P. J. i M. W. (1), nie mieli żadnego powodu, żeby dążyć do niekorzystnego ukształtowania ich sytuacji procesowej.

Sąd dał w całości wiarę zeznaniom **świadków A. R. (k.72-72v, 85v) i W. W. (k.88v-89)**, uznając je za spontaniczne, obiektywne i zgodne z prawdą. Świadek W. W., będący pracownikiem produkcji, ujawnił popełnienie przestępstw. Następnie poinformował o tym świadka A. R., będącego kierownikiem produkcji, która dokonała zgłoszenia w imieniu zakładu (...), wskazując dokładnie, co zostało skradzione i jaką przedstawiało wartość. Powyższe nie było kwestionowane i Sąd nie znalazł podstaw, żeby podważyć ich relacje. Jednocześnie świadkowie A. R. i W. W. nie byli w stanie podać, kto dokonał tego czynu, nikogo o to nie podejrzewając. Świadkowie A. R. i W. W. przedstawili całą swoją wiedzę w niniejszej sprawie, która nie budziła żadnych zastrzeżeń.

Jeśli chodzi o **zeznania świadków A. T. (k.20v), T. T. (k.23v), I. D. (k.39v), M. J. (k.225v), J. J. (1) (k.229v-230, 244v-245, 247v), I. C. (k.235v-236), J. J. (2) (k.238v-239), B. F. (k.265v-266, 277v-278) i M. M. (k.279v, 282)**, to nie miały one znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. W szczególności brak podstaw do przyjęcia, żeby świadkowie A. T., T. T., I. D., M. J., J. J. (1), I. C. i J. J. (2) mieli cokolwiek wspólnego ze zdarzeniami będącymi przedmiotem niniejszej sprawy.

To samo dotyczyło się **dokumentów w postaci protokołu oględzin miejsca (k.5-7v, 75-77, 306-307, 328-329v), materiału poglądowego (k.29-37, 92-101, 154-167, 189-194, 204-208, 214-218, 242-243, 287, 315-318, 332-338), protokołu oględzin rzeczy (k.106-107, 211-213), protokołów zatrzymania osoby (k.113-113v, 116-116v), protokołów wizji lokalnej (k.139-141v, k.142-148v), protokołów oględzin miejsca (k.187-188v, 200-202), protokołu zatrzymania rzeczy (k.197-199) i pisma (k.322, 356-357)**, które zostały sporządzone przez uprawnione podmioty i osoby, których prawdziwość nie była kwestionowana i które nie budzą wątpliwości Sądu. Tyczy się to zwłaszcza pism (...) S.A. Oddział w P., w których wskazano rodzaj, ilość i wartość skradzionych rzeczy.

Dokonując analizy całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego, wina oskarżonych P. J. i M. W. (1), opisy czynów i przyjęte kwalifikacje prawne - co do jednego z czynów oskarżyciel publiczny dokonał na posiedzeniu jej sprostowania - nie budzą żadnych wątpliwości.

Przez kradzież, która jest uregulowana w art. 278 § 1 kk, rozumie się zabór w celu przywłaszczenia, to jest wyjęcie rzeczy spod władztwa innej osoby i włączenie jej do swojego majątku. Z kolei włamanie, które jest istotną kradzieżą z włamaniem uregulowanej w art. 279 § 1 kk, sprowadza się do usunięcia przeszkody materialnej, będącej częścią konstrukcji pomieszczenia zamkniętego lub specjalnym zabezpieczeniem chroniącym dostęp do rzeczy. Przesłanką uznania pomieszczenia za zamknięte jest zarówno jego zamknięta konstrukcja, jak i zaopatrzenie w specjalne przeszkody utrudniające dostęp do wnętrza, takie jak bramy, zamki czy kłódki. Rodzaj zabezpieczenia, jego skuteczność czy łatwość pokonania nie ma jednak znaczenia dla stwierdzenia włamania, jeżeli tylko z charakteru zabezpieczenia wynika zamiar niedopuszczenia do mienia niepowołanych osób. Są to przestępstwa powszechne, materialne i umyślne, które można popełnić jedynie w zamiarze bezpośrednim kierunkowym. Sprawca musi działać w celu przywłaszczenia przedmiotu kradzieży. Z kolei włamanie stanowi środek prowadzący do tego celu. Sprawca dopuszczający się kradzieży musi się liczyć z wymierzeniem kary pozbawienia wolności w wymiarze od 3 miesięcy do lat 5. Jeśli popełni ją z włamaniem można mu wymierzyć karę pozbawienia wolności w wymiarze od roku do lat 10. Z kolei przestępstwo z art. 254a kk sprowadza się do zaboru, niszczenia, uszkodzania lub czynienia niezdatnym do użytku elementu wchodzącego w skład sieci wodociągowej, kanalizacyjnej, ciepłowniczej, elektroenergetycznej, gazowej, telekomunikacyjnej albo linii kolejowej, tramwajowej, trolejbusowej lub linii metra, co w konsekwencji powoduje zakłócenie działania całości lub części sieci albo linii. Sprawca dopuszczający się takiego czynu podlega karze pozbawienia wolności w wymiarze od 6 miesięcy do lat 8.

Biorąc pod uwagę, że oskarżeni P. J. i M. W. (1) wiedzieli, że przedmiotowe rzeczy stanowią cudzą własność, a mimo to je zabrali, chcieli dokonać ich kradzieży. Ponadto oskarżony P. J. uczynił to po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia, chcąc dokonać włamania. Nie zaistniały tu jakiegokolwiek okoliczności wyłączające ich winę.

Wymierzając kary oskarżonym P. J. i M. W. (2) kierowano się dyrektywami wymiaru kary wskazanymi w treści art. 53 kk, mając w szczególności na uwadze motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, stopień społecznej szkodliwości czynu, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, dostosowanie dolegliwości kary do stopnia winy, cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Dyrektywy te dzieli się na okoliczności obciążające i okoliczności łagodzące.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na wysoki stopień społecznej szkodliwości czynów zarzucanych oskarżonym P. J. i M. W. (1), przy której Sąd kierował się wskazówkami wynikającymi z treści art. 115 § 2 kk. Wzięto zatem pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynów, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Oskarżeni P. J. i M. W. (1) dopuścił się zamachu na czyjąś własność, nic sobie nie robiąc z negatywnych następstw, jakie może to spowodować. W szczególności w zakresie braku dostawy prądu. Okolicznością obciążającą jest przede wszystkim wyjątkowa zuchwałość oskarżonych P. J. i M. W. (1), którzy uczynili to mimo świadomości, że w każdej chwili ten proceder może być ujawniony, a oni ujęci. Dodatkowo były to zachowania przemyślane i zaplanowane, które dzięki sprzedaży tych rzeczy na skupie złomu były dla nich źródłem utrzymania. Na ich niekorzyść wskazuje także znaczna wartość skradzionych przewodów i lamp, która łącznie wynosiła 20.977,12 złotych. Nie można również zapominać o tym, że oskarżeni P. J. i M. W. (1) byli uprzednio karani (ostatnie karty karne - k.382-384, 10-12 - tom III) za przestępstwa przeciwko mieniu. Mimo to nie wyciągnęli z tego wniosków, po raz kolejny wchodząc w konflikt z prawem. Sąd miał również na uwadze, że to oskarżony P. J. był inicjatorem tego procederu. Okolicznością łagodzącą jest jedynie przyznanie się do popełnienia zarzucanych im czynów na etapie postępowania przygotowawczego i nie utrudnienia postępowania w żaden sposób. Ponadto rola oskarżonego M. W. (1) ograniczała się jedynie do kierowania samochodem.

Mając powyższe na uwadze, Sąd doszedł do przekonania, że karami właściwymi dla oskarżonego P. J., który popełnił czyny z art. 279 § 1 kk, art. 278 § 1 kk i art. 254a kk będzie kara 1 roku pozbawienia wolności za każdy z czynów z art. 279 § 1 kk, kara 6 miesięcy pozbawienia wolności za każdy z czynów z art. 278 § 1 kk i kara 6 miesięcy pozbawienia wolności za każdy z czynów z art. 254a kk. Z kolei karami właściwymi dla oskarżonego M. W. (1), który popełnił czyny z art. 278 § 1 kk i art. 254a kk będzie za każdy z zarzucanych im czynów będzie kara 6 miesięcy pozbawienia wolności. Następnie Sąd, na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk orzeczone wobec oskarżonych P. J. i M. W. (1) kary pozbawienia wolności połączył, wymierzając oskarżonemu P. J. karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a oskarżonemu M. W. (1) karę łączną 1 roku pozbawienia wolności. Ponadto Sąd, na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk, wykonanie orzeczonych wobec nich kar pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby. Tym samym Sąd postanowił dać im jeszcze jedną szansę i nie orzekać wobec nich kar bezwzględnego pozbawienia wolności, stosując w związku z tym względniejszą dla nich ustawę obowiązującą przed nowelizacją, która weszła w życie w dniu 1 lipca 2015 r. W przeciwnym razie orzeczenie tych kar z warunkowym zawieszeniem ich wykonania nie byłoby możliwe. Czy oskarżeni P. J. i M. W. (1) to wykorzystają, dostrzegając naganność swojego postępowania i wyciągając z tego wnioski, zależy tylko i wyłącznie od nich. Wymiar kar jednostkowych i łącznych, jak również warunkowe zawieszenie kar łącznych i czas stosowania tej instytucji zostały z nimi uzgodnione.

Dodatkowo Sąd, na podstawie art. 46 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk, zobowiązał oskarżonych P. J. i M. W. (1) do naprawienia szkody w całości co do pokrzywdzonej A. (...) poprzez zapłatę na jej rzecz solidarnie kwoty 13.432 złote, a na podstawie art. 72 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk zobowiązał oskarżonego P. J. do naprawienia szkody w całości co do pokrzywdzonego (...) poprzez zapłatę na jego rzecz kwoty 450 złotych i w części co do pokrzywdzonej (...) S.A. Oddział w P. poprzez zapłatę na jej rzecz kwoty 3.772,56 złote w terminie 2 lat od uprawomocnienia się wyroku i na podstawie art. 72 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk zobowiązał oskarżonego M. W. (1) do naprawienia szkody w części co do pokrzywdzonej (...) S.A. Oddział w P. poprzez zapłatę na jej rzecz kwoty 3.772,56 złote w terminie 3 lat od uprawomocnienia się wyroku. Biorąc pod uwagę, że zachowanie oskarżonych P. J. i M. W. (1) spowodowało powstanie strat, powinni je zrekompensować. Ich sytuacja majątkowa nie uzasadniała odstąpienia od stosowania tej instytucji. Skoro bowiem dopuszczali się przestępstw, to powinni się liczyć z tego konsekwencjami. Tym bardziej, że uzyskali z tego korzyść majątkową, sprzedając je na skupie złomu. Powyższe zostało z nimi uzgodnione. Tyczy się to między innymi naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonej A. (...), która wskazała, że nie sprzeciwia się zakończeniu postępowania w taki sposób pod warunkiem orzeczenia obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę na jej rzecz solidarnie całej należności z tego tytułu. Oskarżeni P. J. i M. W. (1) mieli tego pełną świadomość. W dodatku ten drugi był reprezentowany przez obrońcę, usilnie dążąc do takiego rozstrzygnięcia podczas dwóch terminów posiedzeń w tym przedmiocie.

Ponadto Sąd, na podstawie art. 73 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk, oddał oskarżonego M. W. (1) pod dozór kuratora w okresie próby, co pozwoli udzielić mu wsparcia i uniknąć zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności. Tym bardziej, że orzeczono wobec niego obowiązek naprawienia szkody, któremu musi uczynić zadość. Jeśli tego nie zrobi, musi się liczyć z koniecznością osadzenia w zakładzie karnym.

Na koniec Sąd, na podstawie art. 624 § 1 kpk, zwolnił oskarżonych P. J. i M. W. (1) od kosztów sądowych w całości, którymi obciążył Skarb Państwa. Biorąc pod uwagę, że posiadają niewielkie dochody, jak również mając na uwadze konieczność naprawienia wyrządzonych szkód, co z pewnością będzie dla nich odczuwalne, zwolnił ich od kosztów sądowych w całości, którymi obciążył Skarb Państwa.